

A szürkeség benn lágy, lila,

akár a múlt. Vaniulia,

kávét, szegfűszeg, tea, mák

hinti szét finom illatát.

Tüdüdnek Japán s India

borából kell itt innia.

Cukrot, rizskását, sót, diót

őríz a három sor fiók.

A mérleg mint a hinta ing.

A zsákokból kis bab kacsint.

S a zsákok fölött néma csend.

A csengő is csak néha cseng.

A szű zenél csak percekig:

az elmúlásról perceg itt.

S a bús csendben oly halgatag

mér, mér a boltos, mintha csak

halált, sorsot és életet

méricskélne a pult felett.